

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției
în vederea transpunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a
Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne**

Având în vedere obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea în legislația națională a dispozițiilor Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne,

Luând în considerare faptul că existența în legislația națională a unui act normativ cadru de transpunere a acestui instrument comunitar – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România – impune, pentru asigurarea unei transpuneri depline, amendarea, în mod corespunzător, a tuturor regimurilor de autorizare care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului,

Ținând cont de evaluarea efectuată asupra regimurilor de autorizare pentru profesiile aflate în sfera competenței de reglementare a Ministerului Justiției care a relevat necesitatea modificării cadrului legal în ceea ce privește traducătorii, mediatorii, experții tehnici judiciari și experții criminaliști,

În temeiul art.108 alin.(1) din Constituția României, republicată, și al art.1 pct. II din Legea nr.9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe:

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Art.I. - Legea nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.305 din 10 noiembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;

(...)

f) nu are antecedente penale.”

2. La articolul 3, litera b) se abrogă.

3. Articolul 3¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 3¹ – (1)** Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori ai Confederației Elvețiene, pot desfășura activitatea de interpret și traducător pentru organele prevăzute la art.1, cu

respectarea prevederilor prezentei legi, în regim de autorizare sau în regim de luare în evidență.

(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori ai Confederației Elvețiene, pot fi autorizați ca traducători și interpreți în aceleași condiții ca și cetățenii români, putând dovedi îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.3 lit.c), e) și f) și cu documente emise/eliberate de autoritățile din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) Procedura autorizării nu se aplică cetățeanului unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene, stabilit în România, care este autorizat ca interpret și traducător în specialitatea științe juridice de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(4) Cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene, autorizat în specialitatea științe juridice și care exercită în mod legal această profesie în statul membru de origine sau de proveniență, poate presta temporar sau ocazional, pe teritoriul României, activitățile specifice profesiei de interpret sau traducător autorizat, fără îndeplinirea procedurii și condițiilor de autorizare prevăzute la art.3.

(5) În cazurile prevăzute la alin.(3) și (4), pentru exercitarea profesiei nu este necesară dovedirea cunoașterii limbii oficiale a statului al cărui cetățean este străinul.

(6) În aplicarea prevederilor alin.(3) și (4), Ministerul Justiției recunoaște certificatele sau alte documente similare care atestă calitatea de interpret și traducător autorizat în specialitatea științe juridice, emise/eliberate de autoritățile competente din statul de origine sau de proveniență.

(7) Persoanele prevăzute la alin.(1) trebuie să aibă cunoștințele de limbă română necesare exercitării profesiei, a căror dovadă se face cu acte din care rezultă

că au absolvit o formă de învățământ în limba română sau cu certificate de competență lingvistică.

(8) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin intermediul Sistemului de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.

(9) Prevederile prezentului articol se completează în mod corespunzător cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și **completările** ulterioare.

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.4 – (1)** Cererea de autorizare ca interpret și traducător care urmează a fi folosit de organele prevăzute la art. 1 se adresează Ministerului Justiției și va fi însoțită de actele doveditoare privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3.

(2) Autorizarea se acordă prin ordin al ministrului justiției în cel mult 30 de zile calendaristice de la data prezentării, de către solicitant, a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale de autorizare.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit o singură dată, cu maxim 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(4) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, comunică părții interesate refuzul de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege. Refuzul de autorizare se motivează în mod corespunzător.

(5) Decizia de refuz sau de retragere a autorizației de interpret sau traducător poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

(6) Forma și conținutul autorizației se vor stabili prin ordin al ministrului justiției.”

5. La alineatul (1) al articolului 6, după litera b) se introduce o nouă literă, lit.b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) pentru lipsa sau restrângerea capacității de exercițiu”.

6. După alineatul (2) al articolului 6, se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) Sesizarea Ministerului Justiției se va face pentru cazurile prevăzute la alin.(1) lit. b), b¹), c), e) și f) de către organele prevăzute la art. 1, precum și de orice altă persoană interesată.

(4) În termen de 30 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare a traducătorului și interpretului pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu exercițiul profesiei, instanța judecătorească are obligația de a transmite Ministerului Justiției copia certificată pentru conformitate cu originalul a hotărârii judecătorești.”

7. La articolul 6¹, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Interpreții și traducătorii autorizați potrivit prezentei legi au obligația să notifice emitentului autorizației, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbări ale situației lor în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.”

8. Alineatele (3) și (4) ale articolului 6¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Până la data îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) - (2), interpreții și traducătorii nu pot desfășura activitatea reglementată de prezenta lege.

(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori aparținând Confederației Elvețiene, prevăzuți la art.3¹ alin.(3) și (4), pentru a presta activitate de interpret și traducător, în condițiile prezentei legi, vor fi luați, la cerere, în evidența direcției de specialitate din cadrul Ministerului Justiției și, după caz, a tribunalului în circumscripția căruia sunt stabiliți.”

9. După articolul 15 se introduce un nou articol, art.16, cu următorul cuprins:

„**Art.16** – Prevederile prezentei legi se completează, cu privire la procedurile și formalitățile de autorizare precum și exercitarea profesiei de interpret și traducător autorizat, cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

Art. II. - Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Alineatele (2)-(4) și (7) ale articolului 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai unui document de calificare în profesia de mediator, obținut în unul dintre aceste state, dobândesc, în contextul dreptului de stabilire, accesul la profesie în România, după recunoașterea acestor documente de către Consiliul de mediere, conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Documentele de calificare obținute în profesia de mediator, în alt stat decât România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană de către persoanele prevăzute la alin. (2), se recunosc în condițiile prevăzute la alin. (5), care se aplică în mod corespunzător. Dacă abilitățile și cunoștințele nu corespund cerințelor de calificare prevăzute de legea română, Consiliul de mediere ia în considerare și experiența profesională dobândită de solicitant și îi poate cere să dovedească faptul că îndeplinește toate aceste cerințe.

(4) Prevederile alin.(2) și (3) se aplică și cetățenilor români, posesori ai documentelor de calificare în profesia de mediator, obținute într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, după caz, într-un stat terț.

(...)

(7) Cetățenii altor state ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai unui document de calificare ca mediator, obținut în unul dintre aceste state sau în România, dobândesc calitatea de mediator în România, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (6).”

2. După alineatul (9) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins:

„(10) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.”

3. După articolul 8, se introduce un nou articol, art.8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹ - (1) Autorizația se eliberează solicitantului în cel mult 30 de zile calendaristice de la data constatării îndeplinirii de către acesta a tuturor condițiilor stabilite de lege și de regulamentul prevăzut la art.17 alin.(2) .

(2) Termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maxim 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri se motivează în mod corespunzător și se notifică solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(3) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Consiliul de mediere comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

(4) Hotărârea de refuz, respectiv cea de retragere a autorizației de mediator poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

4. După articolul 16, se introduce un nou articol, art. 16¹, cu următorul cuprins:

„Art.16¹ – În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de mediator, prevederile prezentei legi se

completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

5. La articolul 20, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) cooperează, prin intermediul Sistemului de informare în cadrul pieței interne, cu autoritățile competente din celelalte state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și din Confederația Elvețiană, în vederea asigurării controlului mediatorilor și a serviciilor pe care aceștia le prestează, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009.”

Art. III. - Ordonanța Guvernului nr.2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată prin Legea nr.156/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (1) al articolului 10, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aparținând Spațiului Economic European ori cetățean al Confederației Elvețiene;”

2. Alineatul (2) al articolului 10 se abrogă.

3. La articolul 10¹, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alin. (8)-(11) cu următorul cuprins:

„(8) În cazul în care este necesară verificarea legalității documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.

(9) Înscrierea expertului tehnic judiciar prevăzut la alin. (3), în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, respectiv luarea în evidență a expertului tehnic judiciar prevăzut la alin. (5), se fac în cel mult 30 de zile de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.

(10) Termenul prevăzut la alin. (9) poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de cel mult 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(11) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor aparținând Confederației Elvețiene.”

4. După articolul 10¹ se introduce un nou articol, art. 10², cu următorul cuprins:

„Art.10². - (1) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

(2) Decizia de refuz, respectiv cea de retragere a autorizației de expert tehnic judiciar poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.”

5. După articolul 12 se introduce un nou articol, art. 12¹, cu următorul cuprins:

„Art.12¹. - Autorizația de expert tehnic judiciar se acordă solicitantului, de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data la care acesta face dovada că îndeplinește condițiile pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar.”

6. Alineatul (1) al articolului 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În lipsa experților tehnici judiciari din specialitatea cerută, expertizele judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert judiciar, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) - f).”

7. La articolul 34, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Experții judiciari autorizați și specialiștii au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității sau luării în evidență. Nerespectarea obligației de notificare atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.”

8. După articolul 40 se introduce un nou articol, art. 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. – Prevederile prezentei legi se completează, cu privire la procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de expert tehnic judiciar, cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

Art.IV. - Ordonanța Guvernului nr.75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr.407 din 29 august 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 488/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (1) al articolului 4, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) este cetățean român, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene”

2. Alineatul (2) al articolului 4 se abrogă.

3. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Autorizația de expert criminalist se acordă în termen de 30 de zile de la data la care candidatul a fost declarat admis la examenul prevăzut la alin. (1) litera g).”

4. La articolul 4¹, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alin. (8), (9), (10) și (11) cu următorul cuprins:

„(8) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.

(9) Înscrierea expertului criminalist prevăzut la alin. (3) în Tabelul nominal cuprinzând experții criminaliști, respectiv luarea în evidență a expertului criminalist

prevăzut la alin. (5), se fac în cel mult 30 de zile de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.

(10) Termenul prevăzut la alin. (9) poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prolungirea termenului de autorizare precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(11) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor aparținând Confederației Elvețiene.”

5. După articolul 4¹ se introduce un nou articol, art. 4², cu următorul cuprins:

„Art.4². - (1) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

(2) Decizia de refuz, respectiv cea de retragere a autorizației de expert criminalist poate fi atacată la instanța judecătorească competentă potrivit legii.”

6. După articolul 11 se introduce un nou articol, art. 11¹, cu următorul cuprins:

„Art.11¹. - Experții criminaliști autorizați potrivit prezentei ordonanțe au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității sau luării în evidență.”

7. După articolul 12 se introduce un nou articol, art. 12¹, cu următorul cuprins:

„Art.12¹. – În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare precum și exercitarea profesiei de expert criminalist, prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

Art.V. - Autorizarea interpreților și traducătorilor, mediatorilor, experților tehnici judiciari și experților criminaliști este exceptată de la procedura aprobării tacite, astfel cum aceasta este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.486/2003.

Art.VI. - Procedurile și formalitățile de autorizare pentru interpreți și traducători, mediatori, experți tehnici judiciari și experți criminaliști pot fi îndeplinite și prin intermediul punctului de contact unic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România. Prevederile prezentului articol se aplică de la data operaționalizării punctului de contact unic.

Prezenta ordonanță transpune dispozițiile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.

376 din 27 decembrie 2006.

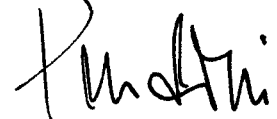
PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul justiției

Cătălin Predoiu

Șeful departamentului pentru afaceri europene

Bogdan Mănoiu

București, 29 ianuarie 2010
Nr. 13